

hvis man anmelder på et sent tidspunkt, og der ikke er bevisførelse nok, sådan at sagen må henlægges på grund af manglende bevis, eller at man eventuelt taber den, fordi bevisførelsen ikke er stærk nok. Det ville i den grad kun forværre situationen for offeret, og det bekymrer os meget.

Når vi så kigger på det, der egentlig er lavet, hvor vi hævdede forældelsen fra 18 år op til 28 år, så har vi strakt os det stykke vej, som vi i Venstre tror er meget fornuftigt at gøre. Vi tror derimod, at det vil skade offeret, som jeg sagde før, hvis man taber en sag, eller hvis den skal henlægges på grund af manglende bevisførelse.

Hvis man tænker det helt til ende, så kan man forestille sig, hvad det så er for en følelse og fornemmelse, offeret kan stå tilbage med i mange af den slags sager. Det er en følelse og fornemmelse af, at nu tror alle måske, at det er noget, den pågældende selv har opfundet, og det er jo i virkeligheden det værste, et offer for så voldsom en forbrydelse kan udsættes for.

Med den begrundelse har vi i Venstre vægtet det sådan, at vi ikke kan stemme for det her beslutningsforslag.

Formanden:

Hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Vi diskuterer to beslutningsforslag, B 150 og B 151, og jeg tager dem i den rækkefølge.

Vedrørende Dansk Folkepartis forslag, B 150, skal der ikke herske nogen tvivl om, at vi selvfølgelig mener, at pædofili og for den sags skyld også både seksuel omgang med og overgreb mod børn er afskyeligt. Man kan vel næppe forestille sig nogen mere modbydelig form for kriminalitet, en kriminalitet, som alt tyder på betyder, at ofrenes, nemlig børnenes, liv er ødelagt, inden det knap nok er begyndt.

Beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti pålægger regeringen så vidt muligt, som der står, at søge Pædofilforeningen opløst ved dom, i første omgang via et foreløbigt forbud efter grundlovens § 78, stk. 3, med prøvelse ved en efterfølgende retssag, som der også står i grundloven.

Socialdemokratiet støtter intentionerne i forslaget, men vi vil også gerne rejse en debat om netop intentionerne, for vi mener, at de jo som sagt berører mere principielle spørgsmål om foreningsfriheden i relation til grundlovens § 78.

Vi mener, der er behov for, at man indleder en debat om grænsedragning for foreningsfri-

den, vi ønsker tydeligere at få beskrevet grænsen for foreningsfrihedens rækkevidde. Hvordan det i praksis kunne lade sig gøre, kunne eventuelt tilrettelægges efterfølgende i Folketingets Retsudvalg. Grænsen for foreningsfriheden trænger til at blive trukket op i denne sag. I spørgsmålet om Hizb-ut-Tahrir, i spørgsmålet om rockerklubberne Hells Angels og Bandidos har grænsen været til debat.

Typisk har det været to spørgsmål, der har præget debatten: Hvornår skal medlemmernes kriminelle aktiviteter have konsekvenser for foreningens eksistens? Og hvornår er en forening, som enten samler eller i høj grad består af personer, der bedriver kriminalitet, i øvrigt ofte meget omfangsrig kriminalitet, ifølge grundloven et problem?

Kl. 18.45

Også internationalt løber denne her debat. I Tyskland er Hells Angels eksempelvis forbudt i Hamburg. Her er lovgivningen meget vidtgående, skal det siges, og forbuddet er sket med henvisning til en foreningslov, der forbyder foreninger, hvis aktivitet strider mod straffeloven.

I Danmark har Rigsadvokaten på det seneste et par gange udtalt sig om dette spørgsmål, og hver gang er den meget vidtgående fortolkning af foreningsfriheden faldet ud til fordel for foreningens fortsatte lovlighed og eksistens. Men det er ikke uden debat, som det også er skrevet i bemærkningerne til forslaget, at dette er sket, og Rigsadvokatens fortolkninger er til debat i juridiske kredse.

Spørgsmålet om foreningsfriheden er principielt, det giver sig selv, og i årevis har debatten løbet om forskellige foreningers lovlighed. På den baggrund mener vi, at afsættet for den videre debat om dette principielle spørgsmål kunne rejses i Folketingets Retsudvalg, og en indledning til den debat kunne være et responsum fra justitsministeren over debatten, som kunne afklare den nærmere grænsedragning for foreningsfriheden efter grundlovens § 78.

Det spørgsmål, vi synes kunne være interessant at få afklaret som afsæt for en videre debat er, hvornår medlemmernes kriminelle aktiviteter kan eller skal have konsekvenser for foreningens eksistens. Gentagne gange er det jo dokumenteret, at visse foreninger samler et endog meget stort antal kriminelle medlemmer. Det rejser det naturlige spørgsmål om medvirken, og hvornår foreningen som sådan kan siges at have et medansvar for denne aktivitet.